

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. T. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu, decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS, orzeczeniem z dnia 12.05.2020 r. orzekła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Brak jest, zatem, podstaw do przyznania prawa do renty socjalnej.

/decyzja – k. 14 akt ZUS/

W dniu 3 czerwca 2020 r. T. T., działając za pośrednictwem pełnomocnika, matki B. T., złożył odwołanie od powyższej decyzji. Z uwagi na to, że nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS

/odwołanie – protokół k. 3 /

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13.07.2020r., organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. T. urodził się (...)

Ukończył szkołę podstawową i gimnazjum w K.. . Orzeczeniem z dnia 22.11.2017r. zaliczony został do znaczonego stopnia niepełnosprawności .

Także – orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 28.01.2019r. ; symbol niepełnosprawności (...); niepełnosprawność istnieje od 17 roku życia, stopień (znaczny) niepełnosprawności od 26.10.2017r. – do 31.01.2021r.

/orzeczenie z dnia 22.11.2017r. k. 15, orzeczenie z dnia 28.01.2019r. - k. 26/

W 2017r. wnioskodawca przeżył zapalenie mózgu oraz zapalenie rdzenia mózgowego , nie określone; przebywał w szpitalu w **okresie od 17.08. do 29.09.2017r.**

/karta informacyjna ze szpitala k. 16-20, konsultacja psychologa/neurologopedy k. 21, opinii psychologiczno-pedagogiczna k. 25/

W okresie od 1.11.2018r. do 31.01.2020r. wnioskodawca pobierał rentę socjalną, przyznaną decyzją ZUS z dnia 1.02.2019r.

/decyzja k. 6 akt ZUS/

Ubezpieczony złożył wniosek o dalszą rentę socjalną w dniu 17 stycznia 2020 r.

/wniosek o przyznanie renty socjalnej – k. 9 – 10 akt ZUS/

Orzeczeniem z dnia 3.03.2020 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że T. T. nie jest całkowicie niezdolny do pracy. U ubezpieczonego rozpoznano przebyte w 2017r. zapalenie mózgu, organiczne uszkodzenie (...) lekkiego stopnia .

/orzeczenie lekarza orzecznika – k. 11 akt ZUS, opinia lekarska – k. 40 dokumentacji medycznej, opinia konsultanta psychologa k. 38 akt ZUS /

W dniu 24.03. 2020 r. wnioskodawca, działając za pośrednictwem pełnomocnika – matki B. T. , złożył sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/sprzeciw – k. 44 dokumentacji medycznej/

Komisja lekarska orzeczeniem z dnia 12.05.2020 r. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Komisja rozpoznała u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości, lekkie upośledzenie umysłowe, przebyte zapalenie mózgu w 2017r.

/orzeczenie Komisji Lekarskiej – k. 13 akt ZUS, opinia lekarska – k. 47 dokumentacji medycznej w aktach ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 maja 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. T. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu, decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS, orzeczeniem z dnia 12.05.2020 r. orzekła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Brak jest, zatem, podstaw do przyznania prawa do renty socjalnej.

/decyzja – k. 14 akt ZUS/

Sąd Okręgowy, w ramach postępowania dowodowego, dopuścił dowód z opinii biegłych, powołanych z uwagi na udokumentowane schorzenia wnioskodawcy: neurologa, psychologa psychiatry.

U ubezpieczonego, w opinii biegłego neurologa, rozpoznano stan po przebyłym zapaleniu mózgu i rdzenia kręgowego o nieznannej etiologii.

Z neurologicznego punktu widzenia ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy

/opinia lekarza biegłego sądowego specjalisty neurologa J. B. – k. 36 – 38/

W sądowym badaniu psychologicznym, u ubezpieczonego rozpoznano sprawność intelektualną w granicach lekkiego upośledzenia umysłowego, znaczne zaburzenia w zakresie pamięci bezpośredniej wzrokowej na podłożu zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym, zaburzenia w zakresie mowy czynnej, brak występowania zaburzeń w zakresie percepcji wzrokowej i zdolności grafomotorycznych podłożu zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym

/opinia biegłego specjalisty psychologa G. J. – k. 32 – 34/

U wnioskodawcy, w sądowym badaniu psychiatrycznym, rozpoznano otępienie - punktowe, po zapaleniu mózgu, o miernym nasileniu. Wnioskodawca, nadal, po okresie pobierania renty socjalnej, jest całkowicie niezdolny do pracy z powodów psychiatrycznych – okresowo. Zaburzenia u wnioskodawcy, dotyczą, przede wszystkim, zaburzeń mowy (rozumienia i rozpoznawania), zdolności czytania ze zrozumieniem, prostych działań matematycznych (mnożenia, dzielenia, również problemu z dodawaniem i odejmowaniem), pamięci świeżej, koncentracji uwagi, zrozumienia sytuacji społecznych. Objawy te występowały u wnioskodawcy od czasu zapalenia mózgu, i były diagnozowane przez konsultanta psychologa ZUS. Ich nasilenie, w pewnym stopniu, zmniejszyło się głównie w zakresie komunikacji werbalnej. W dalszym ciągu występują jednak, objawy otępienne. W dalszym ciągu nasilenie objawów otępiennych jest na tyle duże, że wnioskodawca nie jest zdolny do samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie. Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy powoduje jego całkowitą niezdolność do pracy, okresową, gdyż istnieje możliwość poprawy stanu zdrowia wnioskodawcy przez działania rehabilitacyjne (rehabilitację psychofizyczną), logopedyczną. Naruszenie sprawności organizmu wnioskodawcy nastąpiło przed ukończeniem 18 roku życia. Całkowita niezdolność do pracy powstała prze 17.09.2017r.

/opinia lekarza biegłego psychiatry R. Ż. – k. 40-48/

W dniu 24.05.2021r. organ rentowy przedstawił, w piśmie procesowym, uwagi pod adresem opinii biegłego psychiatry.

/pismo ZUS k. 63/

W opinii uzupełniającej , zgodnie z postanowieniem Sadu z dnia 25.05.2021r. , biegły podtrzymał wnioski orzecznicze ,zawarte w opinii podstawowej , podnosząc , że, zasadniczo, poprawa stanu zdrowia wnioskodawcy była niewielka , nieistotna dla jego funkcjonowania i dotyczyła motoryki mowy (ale nie – sessorium – wnioskodawca ma problemy z prawidłowym rozumieniem mowy), a zakres pozostałych , znaczących deficytów, nie uległ istotnej zmianie . Biegły wskazał, że poprawa mowy, nastąpiła w pierwszym roku po chorobie czyli przed pierwszym orzeczeniem ZUS (w 2019roku). W czasie - orzekania przez ZUS [czyli wydania decyzji w sprawie renty socjalnej] od choroby minęło 2 i 3 lata. Oczywistym jest, że, wobec tego, w czasie między dwoma orzeczeniami ZUS, nie mogła nastąpić już żadna , istotna poprawa funkcjonowania pacjenta. Stan psychiczny wnioskodawcy jest stały. Biegły podkreślił, że nie stwierdził, jakoby zastosowane leczenie przyniosło u wnioskodawcy efekt w postaci poprawy funkcjonowania w zakresie mowy. Albowiem - poprawa funkcjonowania w tym zakresie (czyli proces „regeneracji mózgu” – tj. przejmowania utraconych funkcji mózgu, po jego uszkodzeniu. , następuje - do roku, a po upływie ok. roku , już nie następuje . Wobec tego, rok po uszkodzeniu mózgu , deficyty psychiczne (w tym poznawcze) sa trwale , a poprawa w zasadzie nie następuje, co biegły wyjaśnił w ostatnim akapicie punktu V opinii podstawowej z dnia 26.04.2021r. Choroba, wywołująca niezdolność do pracy jest stanem przewlekłym , często trwającym wiele lat. Wobec tego , są, w jej przebiegu, okresy lepsze lub gorsze. Orzekanie o niezdolności pracy, zwykle obejmuje, okres co najmniej , roczny.

/postanowienie k. 69, opinia uzupełniająca biegłego psychiatry k. 82-85/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych: neurologa, psychologa i psychiatry .

Opinię biegłego neurologa, Sąd uznał za w pełni wiarygodną, rzetelną, logicznie uzasadnioną i prawidłowo sporządzoną; zgodnie z wnioskiem orzeczniczym.

Jednakże, dla ustalenia stopnia naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy , kluczowe znaczenie miały opinie biegłych: psychologa i psychiatry.

W ocenie Sądu, wnioski orzecznicze, zawarte w opiniach pisemnych: podstawowej i uzupełniającej , biegłego psychiatry , są wszechstronne, kompleksowe, i znakomicie merytorycznie uzasadnione , wobec czego Sąd podzielił, przedstawione w opiniach , wnioski orzecznicze, uznając je za wiarygodne. Zostały sporządzone przez biegłego psychiatrę, w oparciu o opinie biegłego psychologa , a więc biegłych o specjalnościach, właściwych, z punktu widzenia schorzeń wnioskodawcy, w oparciu o analizę, przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki, przeprowadzonych badań własnych, wnioskodawcy. Biegli: psycholog i psychiatra, w swoich opiniach, jednoznacznie, uznali, iż schorzenia na jakie cierpi wnioskodawca otepienie po zapaleniu mózgu i rdzenia kręgowego, naruszają sprawność ubezpieczonego w stopniu powodującym długotrwałą całkowitą niezdolność do pracy. Opinie w/w biegłych, jednoznacznie i bardzo szczegółowo, wyjaśniły dlaczego ubezpieczony jest całkowicie , okresowo niezdolnym do pracy .

Sąd Okręgowy wnikliwie analizując wniosek orzeczniczy biegłego psychiatry w zakresie okresowego charakteru – całkowitej niezdolności wnioskodawcy do pracy, miał na uwadze , że ten wniosek orzeczniczy nie ma charakteru – emocjonalnej implikacji, tylko , zdaniem Sądu, merytorycznej, popartej materiałami dokumentalnymi, medycznymi, leczenia wnioskodawcy , i ogromną , wszechstronną, wiedzą biegłego psychiatry o procesach „regeneracji mózgu” .

W ocenie Sądu, brak jest podstaw, aby kwestionować powyższe opinie, są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski są logiczne, pogłębione, wszechstronne, kompleksowe i znakomicie merytorycznie uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią **art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie** socjalnej (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej,

przy czym osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała albo renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa, która przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z kolei w myśl **art. 5 cyt. Ustawy**, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Natomiast, w myśl **art. 15 tej** ustawy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio: art. 12-14, 61, 88-94, 98, 100 ust. 1 i 2, art. 101, 102 ust. 1, art. 104 ust. 4, art. 107, 114, 116 ust. 1b i 2, art. 118 ust. 1-5, art. 119 ust. 1, art. 121, 122 ust. 1, art. 126, 128, 129 ust. 1, art. 130 ust. 1, 2 i 3 pkt 1, art. 133-135 oraz 137-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z treścią **art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.**, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. **Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy**, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z dokonanych ustaleń wynika jednoznacznie, że zostały spełnione warunki do zmiany skarżonej decyzji i przyznania odwołującemu się, prawa do renty socjalnej, gdyż stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia z zakresu psychiatrii narusza sprawność jego organizmu, powodując całkowitą i okresową niezdolność do pracy.

Opinie biegłych zostały doręczone zarówno pełnomocnikowi wnioskodawcy, jak i organowi rentowemu ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do nich i złożenia ewentualnych pytań do biegłych.

Organ rentowy, w toku postępowania, podniósł zastrzeżenia do opinii biegłego psychiatry, na które – biegły kompleksowo, i wszechstronnie – odpowiedział w opinii uzupełniającej.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów, podniesionych przez organ rentowy w stosunku do opinii podstawowej biegłego psychiatry. Natomiast podzielił wnioski orzecznicze, przedstawione w tej opinii (podstawowej) i wyjaśnienia wątpliwości ZUS, przedstawione przez biegłego w opinii uzupełniającej.

Reasumując, uznać należy, iż stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, w świetle schorzeń psychiatrycznych, stwierdzonych u wnioskodawcy, powoduje utratę zdolności do wykonywania – jakiejkolwiek pracy, skutkując całkowitą niezdolnością wnioskodawcy do pracy.

Sąd Okręgowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty socjalnej od 1.02. 2020 r. [wnioskodawca pobierał rentę socjalną od 1.11.2018r. do **31.01.2020r.**] do 31 maja 2021 r. [zaskarżona decyzja ZUS z **dnia 19 maja 2020r.**].

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, pouczenie k. 87 odwr. , wyrażając zgodę na wypożyczenie akt ZUS,